

**A Nemzeti Adó- és Vámhivatal által kiadott 3005/2014. útmutató
A vámraktározásról**

A közösségi és nemzeti vámjogszabályokban foglalt, a vámraktárakra vonatkozó rendelkezések egységes alkalmazása, valamint hatékonyabb érvényesítése érdekében a vámraktárak engedélyezésére és üzemeltetésére vonatkozóan az alábbi útmutatót adom ki.

I. ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Az útmutató alkalmazása

1. Jelen útmutató

- a) a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: Vámkódex) 98–113. cikkeiben,
- b) a Vámkódex végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 2454/93/EGK bizottsági rendelet (a továbbiakban: Vkvhr.) 268–274., 278. cikke (3) bekezdés, 496–535. cikkeiben,
- c) a közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Vámtörvény) 39. §, 43–47. §-aiban,
- d) a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 13. § (5) bekezdésében.
- e) a Nemzeti Adó- és Vámhivatal szervezetéről és egyes szervek kijelöléséről szóló 273/2010. (XII. 9.) Korm. rendelet (a továbbiakban: NAV kr.) 1. § (1), (7) bekezdéseiben, a 15. § (1), (2), 51. § (1), (2) bekezdéseiben, 60. § (1), (2), (3) bekezdéseiben,
- f) a közösségi vámjog végrehajtásának részletes szabályairól szóló 15/2004. (IV. 5.) PM rendelet (a továbbiakban: Vámtörvény végrehajtási rendelet) 32–41. §-aiban

foglalt rendelkezések gyakorlati végrehajtásához nyújt iránymutatást.

2. Alapok

2. A Vkvhr. 525. cikkében megnevezett vámraktárak főként a nem közösségi áruk raktározásának célját szolgálják. A raktározás időtartamára a vámraktárban raktározott nem közösségi áruk mentesülnek a behozatali vámok kiszabása (Vámkódex 4. cikk 10. pont) és a kereskedelem-politikai intézkedések alkalmazása alól. Ez a szabály azonban nem zárja ki azon kereskedelem-politikai intézkedések alkalmazását, amelyek az áru vámterületre történő beléptetéséhez fűződnek (Vkvhr. 509. cikk (1) bekezdése). Vámraktározási eljárás alá vonhatók továbbá azok az áruk is, amelyek a szabad forgalomba bocsátást követően – a Vámkódex 83. cikke alapján – elvesztik a közösségi áru jellegüket.

3. A vámraktárba betárolhatóak továbbá a jövedéki adóköteles nem közösségi státuszú áruk is, a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 1. § (2) bekezdése és a 48. § (1) bekezdése alapján. A nem közösségi státuszú jövedéki adóköteles áruk vonatkozásában a vámjogi szabad forgalomba bocsátásig a Jöt. rendelkezései nem alkalmazhatóak, ezért vámraktárba történő betárolás esetén nem kell a betárolónak adóraktári engedéllyel rendelkeznie. A nem közösségi státuszú jövedéki adóköteles áru betárolásánál lényeges, hogy a betároló

vámraktárra megfelelő összegű biztosítékot nyújtsanak a jövedéki adóköteles áru magas adótartalma miatt.

4. Ezen kívül bizonyos közösségi áruk (Vámkodekx 98. cikk (1) bekezdés b) pont) is vámraktározási eljárás alá vonhatók. A mezőgazdasági termékek export-visszatérítési rendszerével kapcsolatos kérdésekben, a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek export-visszatérítéséhez kapcsolódó testületi feladatok végrehajtásáról szóló mindenkor hatályos belső rendelkezést kell alkalmazni.

5. A Vámkodekx 58. cikk (2) bekezdése alapján jogszabályok korlátozhatják, vagy kizárhatják az áruk vámraktározási eljárás alá vonását.

6. A Vámkodekx 108. cikke alapján az áruk vámraktározásának időtartamára nincs határidő megállapítva. Kivételes esetekben azonban a vámhatóság határidőt állapíthat meg, ameddig a beraktározónak új vámjogi sorsot kell adnia az árunak. A Vámkodekx 108. cikk (2) bekezdés szerinti alapvetően időben nem korlátozott raktározási időtartam alól kivételt képeznek a közös agrárpolitika hatálya alá tartozó mezőgazdasági termékek.

7. A raktár üzemeltetőjeként vagy beraktározóként szóba jöhető személyeket a Vámkodekx 99. cikke határozza meg. A beraktározó személyének meghatározásánál figyelemmel kell lenni a képviselőre vonatkozó szabályokra is. A jogok és kötelességek átruházásának kérdése tekintetében lásd (29) pontot.

II. Raktártípusok

8. A gazdasági szükségletek, a különböző vámraktározási és technikai adottságok, valamint a vámfelügyelet követelményei határozzák meg azt, hogy milyen, a Vkvhr. 525. cikkében megnevezett raktártípus engedélyezhető (pl. olyan áruk esetében, melyekre tilalom vagy korlátozás érvényes).

3. Közvámraktár

9. Az „A” vagy „B” típusú közvámraktárt gazdálkodó, az „F” típusú vámraktárt a vámhatóság üzemeltetheti. Ezek a vámraktárak a Vámkodekx 99. cikke alapján vámraktározás céljára bármely személy részére rendelkezésre állnak.

10. „A” típusú vámraktár különösen akkor jöhet szóba, ha különböző beraktározók áruai ugyanazon a helyen raktározandók. Ez adódhat pl. hűtőházak, áruforgalmi vagy disztribúciós központok esetében. A vámraktár üzemeltetőjének egyedüli felelősségvállalása mellett üzemelnek (Vámkodekx 101. cikk).

11. A „B” típusú vámraktár esetén a vámraktárba beraktározott áruk utáni felelősséget a beraktározó viseli. Az „A” és „B” típusú vámraktárak üzemeltetésében felmerülő különbségek a későbbiekben kerülnek részletezésre.

4. Magánvámraktár

12. A magánvámraktárak az áruknak a raktár üzemeltetője által történő raktározására szolgálnak. A raktár üzemeltetője egyben beraktározó és a vámraktári eljárás jogosultja is (Vámkodekx 99. cikk és a Vámkodekx 4. cikk 21. pontjával együttesen, valamint a Vkvhr. 525. cikk (2) bekezdés). Mivel az áruk tulajdonviszonya nem lényeges, ezért lehetséges például,

hogy egy szállítványozó saját nevében saját számlájára más tulajdonos áruját a részére engedélyezett vámraktározási eljárás alá vonja.

13. A „C” típusú vámraktár engedélyezése akkor jöhet szóba, ha a Vkvhr. 525. cikke értelmében a „D” vagy „E” típusú vámraktárnál meghatározott különleges helyzetek nem állnak fenn.

14. A „D” típusú vámraktár (Vkvhr. 525. cikk (2) bekezdés a) pontja) esetében a raktárban tárolt áruk szabad forgalomba bocsátása helyi vámkezelési eljárásban történik. A helyi vámkezeléshez ebben az esetben külön engedélyt nem kell kiadni. Az áruk szabad forgalomba bocsátása során értelemszerűen alkalmazni kell a helyi vámkezelési eljárásra vonatkozó vámjogszabályokban meghatározott rendelkezéseket is. Az áruk szabad forgalomba bocsátása esetén az áru adatainak (áru jellege, vámértéke, mennyisége) megállapításakor a vámraktározási eljárás alá vonáskor bejelentett adatokat kell figyelembe venni (Vámkódex 112. cikk (3) bekezdés).

15. Az „E” típusú raktár esetében a raktározási vámeljárást végezhető a Vámkódex 98. cikk (2) bekezdés szerint engedélyezett vámraktárakban, valamint esetenként olyan raktárlétesítményekben, amelyek a Vámtörvény végrehajtási rendelet 34. § (2) bekezdésében foglaltak szerint a raktár üzemeltetőjének a gazdasági igényeihez igazodik (például szállítóeszközök). Ilyen esetekben a vámhatóság olyan vámraktározási eljárásra adhat engedélyt, amelynél a nem közösségi áruk raktározása, a raktárengedélyes által nem vámraktárként üzemeltetett, de a vámhatóság által jóváhagyott helyen történik (Vámkódex 98. cikk (3) bekezdés, a Vkvhr. 525. cikk (2) bekezdés b) pont).

5. Átmeneti megőrzési raktár

16. Az „A”, „B”, „C” vagy „D” típusú vámraktár használható átmeneti megőrzés alatt álló áruk tárolására is (átmeneti megőrzési raktár – Vámkódex 51. cikk és a Vkvhr. 185. cikk, valamint a Vámtörvény végrehajtási rendelet 33. § (1) bekezdés).

III. Vámraktár és raktározási hely

17. Az „A”, „B”, „C” és „D” típusú raktárt nem lehet ugyanazon a helyen létrehozni. A fentiekből következik, hogy ugyancsak nem használhatják ugyanazt a vámraktárt különböző raktárengedélyesek. Ezzel szemben az „E” típusú raktározási helyek kombinálhatók az „A”, „B”, „C” vagy „D” típusú vámraktárakkal és más raktározási helyekkel, amennyiben ez a vámfelügyeletet nem érinti hátrányosan (Vkvhr. 526. cikk).

6. Vámraktár (engedélyezett helyek)

18. Vámraktár céljára zárt helyiségek, illetve területek, vagy egyéb zárt beépített tartályok (pl. raktári tartály, siló) határozhatók meg. Folyadékok tárolására szolgáló beépített raktári tartályok csak akkor engedélyezhetők, ha az Országos Mérésügyi Hivatal által hitelesítettek és az ezt alátámasztó dokumentumok bemutatásra kerültek. Ez alóli kivétel akkor engedélyezhető, ha ez a vámfelügyeletet nem érinti hátrányosan. (Vámtörvény végrehajtási rendelet 34. §).

19. A 18. pontban foglaltakon kívül raktározási helynek a kellő mértékben elhatárolt és megjelölt, nem zárt helyiségrészek vagy szabad felületek, valamint szállítóeszközök (pl.: hajók, vasúti kocsik) is engedélyezhetők. (Vámkódex 98. cikk (3) bekezdés)

20. „C” vagy „D” típusú raktár esetében több hely is engedélyezhető, feltéve, hogy

- a) a teljes raktározási eljárás a raktár üzemeltetőjének egyetlen egy központján keresztül zajlik, és
- b) az egyes raktározási helyeken a raktárnyilvántartást kiegészítve olyan nyilvántartást vezet a raktárengedélyes a tényleges árumozgásról, amely tartalmazza mindazokat a szállítás alatt lévő árukat, amelyek ténylegesen ugyan nincsenek a vámraktárban, de vámraktározási eljárás alá lettek vonva (pl. számítógépes nyilvántartással).

7. Raktározási helyek

21. Az „E” típusú raktárak raktározás céljából engedélyezett területei olyan helyek, amelyeket a raktár üzemeltetője gazdasági szükségletének függvényében esetenként használ raktározásra. Ide tartoznak a szállítási célra használt szállítóeszközök is.

22. A vámraktártól eltérően a raktározási helyeket nem kell részletezni az engedélyben, csak általános megadásuk szükséges. Ennek a következménye, hogy az áruk tárolásának pontos helye, csak a raktárnyilvántartással együtt állapítható meg.

IV. Engedélyezés

23. A vámraktározás vám eljárás engedélyezése során a Nemzeti Adó- és Vámhivatal által kiadott, a gazdasági vám eljárások általános kérdéseiről szóló útmutató engedélyezésre vonatkozó rendelkezései az ebben a fejezetben foglalt eltérésekkel, kiegészítésekkel.

24. Engedély kizárólag a Közösség területén letelepedett személyek részére adható (Vámkódex 100. cikk).

25. A NAV Kr. 60. § (1), (2), (3) bekezdésében foglalt engedélyező vámhivatal az E-típusú vámraktár kivételével kijelöli a raktár fekvése szerinti területileg illetékes felügyeletet ellátó vámhivatalt. Az illetékességi szabályok figyelembe vételével ha egy engedélyben több telephelyet kívánnak vámraktárként engedélyeztetni, az illetékességet az összesített adatokat tartalmazó - de minden engedélyeztetni kívánt telephelyen hozzáférhető - központi nyilvántartás vezetésének helye szerint kell megállapítani.

26. A vámraktározási eljárásban alkalmazott vámraktárak, illetve raktározási helyek gazdaságos hasznosítása érdekében bizonyos feltételek mellett az engedélyező vámhivatal megengedheti, hogy a 4. pontban említett közösségi áruktól eltérő áruk vámraktározási eljárás alá vonás nélkül a fent említett helyeken tárolhatók legyenek.

27. Emellett a vámhivatal engedélyezheti valamely vámraktár területén nem közösségi áruk feldolgozását az aktív feldolgozási eljárás előírásainak megfelelően, illetve nem közösségi áruk feldolgozását a vámfelügyelet melletti feldolgozásra érvényes eljárás keretein belül, az említett eljárásokban előírt feltételekre figyelemmel (Vámkódex 106. cikk (1) bekezdés). A közösségi árunak a vámraktár területén történő tárolása, illetve a nem közösségi áruk fent említett feldolgozása a vámraktár működésére vonatkozó engedélyben kerül feltüntetésre. Különösen nagy figyelemmel kell lenni a vámraktárban tárolt közösségi áruk azonosítására, a vámraktározási eljárás alá vont áruktól való megkülönböztetése végett. Lényeges, hogy a fent említett esetekben az áru nem vonható vámraktározási eljárás alá, azonban a vámhatóság előírhatja ezen áruk raktárnyilvántartásba történő bejegyzését (Vámkódex 106. cikk (2)-(3) bekezdés, Vkvhr. 534. cikk (1) bekezdés; lásd (53) és (54) pont).

28. Továbbá a vámhivatal engedélyezheti, hogy a vámraktárban vagy a raktározási helyen belül a Vkvhr. 526. cikk (4) bekezdése értelmében az „A”, „C”, „D” és „E” típusú vámraktárak élelmiszerellátó raktárként is működhetnek a mezőgazdasági termékek után járó export-visszatérítési rendszer alkalmazása közös részletes szabályainak megállapításáról szóló 612/2009/EK bizottsági rendelet 37. cikkében meghatározott esetekben.

8. Jogok és kötelezettségek átruházása

29. A Vámkódex 90. cikke vagy 103. cikke értelmében a jogok és kötelezettségek a vámhatóság által megállapított feltételek mellett, írásbeli engedély alapján átruházhatóak. Annak, akire az engedélyes jogai és kötelezettségei átszállnak, mindazon engedélyezési és egyéb feltételeknek meg kell felelnie, amelyek az engedély megadásához szükségesek (Vámtörvény 37. §).

9. Személyi feltételek

30. Engedély kizárólag a Közösség területén letelepedett személyek részére adható. A kérelmező közösségi vámterületen való illetősége akkor is fennáll a Vámkódex 4. cikk 2. pont és 100. cikk (3) bekezdése szerint, ha a Közösség területén nem bejegyzett székhellyel rendelkező jogi személy a Közösség területén ügyleteket bonyolít, és annak végrehajtása céljából a Közösség területén állandó üzleti telephelyet vagy irodát működtet. Ennek feltétele, hogy a központi ügyintézésének helye vagy állandó üzleti telephelye vezetésére ügyvezetőt vagy más felelős személyeket nevez ki és a Közösség területén a vámigazgatás számára ellenőrizhető számviteli nyilvántartással rendelkezik.

31. Az engedély megadásához szükséges garanciális feltételeket a következő kritériumok alapján kell megítélni (Vámkódex 86. cikk, Vámtörvény 35. §):

- a) a mindenkori raktárforgalomhoz igazított vámbiztosíték megléte (Vámtörvény 43-44. §),
- b) a kérelmező igazolja, hogy megbízható vámadós (Vámtörvény 1. § (3) bekezdés 3. pontja),
- c) a raktározási eljárás ellenőrzése és felügyelete a gazdasági igényekhez képest a vámhatóságot aránytalan adminisztratív intézkedésekre nem kötelezi.

10. Gazdasági feltételek

32. Vámraktár üzemeltetésére vonatkozó engedély nem adható meg anélkül, hogy a vámhatóság ne vizsgálná meg a gazdasági feltételeket. A gazdasági feltételeket igazoló dokumentumoknak minden esetben az engedély mellékletét kell képezniük (Vkvhr. 502. cikk). A Vámkódex 100. cikk (2) bekezdése és a Vkvhr. 502. cikk (1) bekezdése szerint alapvetően adott a gazdasági szükséglet az olyan áruk esetében, amelyek újrakivitel vagy gazdasági jelentőségű vámeljárás alá vonás előtt állnak (Vámkódex 84. cikk (1) bekezdés b) pont). Ha a raktározást követően az összes árut szabad forgalomba bocsátják, akkor a gazdasági szükséglet csak átlagosan 7 napot meghaladó raktározási időtartam esetén adott, mivel minden más esetben elégséges a halasztott fizetési engedély megléte a vámeljárás lefolytatásához.

33. Gazdasági szükségletéről beszélhetünk akkor is, ha vámmentes nem közösségi árut kereskedelempolitikai intézkedések miatt (Vkvhr. 1. cikk 7. pont, valamint az 509. cikk (1) bekezdés) vagy tilalom és korlátozás miatt kell raktározni.

34. Az állategészségügyi ellenőrzés köteles termékek raktározási szándéka esetében az engedély megadásának feltétele a harmadik országokból az Európai Unió területére behozni kívánt termékek állategészségügyi ellenőrzéséről szóló 53/2004. (IV. 24.) FVM rendelet 12. § (5) bekezdésben foglaltak teljesülése.

35. A Vkvhr. 527. cikk (1) bekezdése szerint nem megengedett, hogy a nem közösségi áruk esetében a Vkvhr. 72. melléklete alapján a szokásos kezelési módok, illetve az aktív feldolgozás és a vámfelügyelet melletti feldolgozás során végzett műveletek kerüljenek többségbe a raktározáshoz képest.

11. Az áruk azonosságának biztosítása

36. A betárolt áruk azonosságát – az áru jellegének figyelembe vételével – biztosítani kell.

12. Az igazgatási eljárás költségeinek minimalizálása

37. A vámhatóság által elvégzendő felügyeleti és ellenőrzési intézkedések végrehajtása nem követelhet a gazdasági szükséglethez képest aránytalanul nagy adminisztratív ráfordítást (Vámkódex 86. cikk), továbbá az igazgatási eljárás költségeinek arányban kell állniuk a gazdasági igényekkel. Az arányosság vizsgálatakor a vámhatóság különösen a vámraktár típusát, a vámraktár helyszíneinek számát és a vámraktározási eljárás lefolytatását veszi figyelembe (Vkvhr. 527. cikk (3) bekezdés).

13. Kiskereskedelmi értékesítés

38. A vámraktárban vagy a raktározás helyiségeiben történő kiskereskedelmi értékesítés a Vkvhr. 527. cikk (2) bekezdésben foglalt kivételektől eltekintve nem megengedett. Ez az értékesítési helyiség és a vámraktár vagy raktározási létesítmény térbeli elkülönülését és az áruk kiállításának, valamint adásvétel megkötésének tilalmát jelenti.

39. A behozatali vám alóli mentesség mellett, utasoknak harmadik országba irányuló kiskereskedelmi forgalomban történő értékesítés csak akkor elfogadott, ha az értékesítő hely kizárólag a Vkvhr. 236. cikke szerinti utasok számára hozzáférhető. (Vámtörvény végrehajtási rendelet 35. §)

14. Helyszíni vizsgálat az engedély megadása előtt

40. A vámraktári engedély megadása előtt kerül elvégzésre a kérelem elbírálásának részeként a kérelmezőnél a helyszínen vizsgálat. A helyszíni vizsgálatot, a vámraktárt felügyelő vámhivatal bevonásával az engedélyező vámhivatal végzi. A vizsgálat különösen arra terjed ki, hogy az engedély megadásához szükséges feltételek fennállnak-e. Ennek során vizsgálatra kerül, hogy a Vkvhr. 516. és 528.-530. cikkeiben leírt követelményeknek megfelel-e a kérelmező. Ez magába foglalja adott esetben a szokásos kezelési mód, az ideiglenes kitárolás és a raktárnyilvántartások módjának dokumentációját is a mindenkorai vámraktárnak engedélyezett helyen, ill. az „E” típusú vámraktárak raktározási létesítményeiben. A helyszíni vizsgálat megállapításai jegyzőkönyvben kerülnek dokumentálásra, melyből egy példány a kérelmezőé.

41. Amennyiben a vámraktár, illetve a raktározási hely más-más vámhivatal illetékességi területe alá tartozik, akkor az érintett vámhivatalok is bevonásra kerülnek a vizsgálat lebonyolításába.

15. Az engedély megadása

42. A vámraktár működésére vonatkozó engedélyt a NAV Kr. 60. § (1), (2), (3) bekezdése szerinti vámhivatal adja ki. Visszamenőleges hatályú engedély a Vkvhr. 508. cikk (1) bekezdés értelmében vámraktározási eljárásra nem adható.

43. Az engedély alakszerű határozat formájában – a kérelem benyújtásától vagy amennyiben a kérelem hiányos, akkor attól a naptól számítva, hogy a vámhatóság megkapta a kért hiányzó vagy további információt – 60 napon belül kerül megadásra, melynek kötelező mellékletét képezi a Vkvhr. 67. mellékletében kapott felhatalmazás alapján a Vám törvény végrehajtási rendelet 8. számú mellékletében meghatározott engedélyezési nyomtatvány. Amennyiben a raktározás egyszerűsített eljárás keretében történik, akkor az engedélyezés során a Vám törvény 33. § rendelkezéseit kell figyelembe venni.

44. Az engedélyezésről szóló határozatot, illetve annak mellékletét képező adatlapot a kérelmezővel minden esetben hitelt érdemlő módon közli az engedélyező vámhivatal a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 78. §-ban foglaltak figyelembe vételével.

45. Az „E” típusú raktár engedélyezése során figyelemmel kell lenni a Vkvhr. 525. cikk (3) bekezdésében foglaltakra is, amennyiben a szabad forgalomba bocsátás helyi egyszerűsített eljárásban történik.

46. Egységes engedély csak magánvámraktárra adható ki a Vkvhr. 526. cikk (5) bekezdése szerint.

16. A vámraktár engedély iránti kérelem elutasítása

47. A kérelem teljes vagy részbeni elutasítása írásban a Vámkódex 6. cikk (3) bekezdés és a Vkvhr. 506. cikk értelmében – a kérelem benyújtásától vagy attól a naptól számítva, hogy a vámhatóság megkapta a kért hiányzó vagy további információt – legkésőbb 60 napon belül történik.

48. Amennyiben 60 napon belül nem születik döntés, akkor a határidő lejárta előtt a vámhatóság értesíti a kérelmezőt (Vámkódex 6. cikk (2) bekezdés 3. albekezdés).

V. Biztosíték nyújtása

49. A biztosítékokra vonatkozóan a Vámkódex 189-199. cikke, a Vkvhr. 857. cikke, a Vám törvény 43-48.§., illetve a Vám törvény végrehajtási rendelet 46. § tartalmaz általános rendelkezéseket.

50. Vámraktár engedély megadásához a preferenciális igazoláson, kontingensen alapuló, stb. kedvezmények nélkül számított teljes összegű biztosítékot kell nyújtani. A biztosíték összege a kérelmező forgalmi adatai vagy üzleti terve alapján kerül megállapításra, melynek mindenkor fedeznie kell a raktározás alatt álló áruk után, a szabad forgalomba kerülés esetén felszámítható vám és nem közösségi adók és díjak együttes összegét (Vám törvény 35. §, 44. §).

51. A Vám törvény végrehajtási rendelet 40. § (2) bekezdésének f) pontja értelmében a készletnyilvántartásnak tartalmaznia kell a vámraktározási vámeljárás alatt álló áruk után a

vámraktározási vámeljárást alá vonás időpontjában érvényben lévő jogszabályok alapján fizetendő vámnak, továbbá a nem közösségi adóknak és díjaknak – a nem közösségi adókra és díjakra vonatkozó jogszabályoknak az áruk vámraktározás vámeljárást alatt tartásának időtartama alatt bekövetkező változásainak megfelelően korrigált – aktuális összegét, valamint a felhasznált, illetve felhasználható biztosíték összegét.

52. Amennyiben az engedélyes a garancia érvényességi idején belül nem intézkedik a garancia meghosszabbítása iránt, az engedélyező vámhatóság a garancia érvényességi idejének lejártát követően haladéktalanul intézkedik az engedély visszavonása iránt. A visszavonásról szóló határozatban – határidő megjelölésével – egyúttal előírja, hogy a vámraktározási eljárás alatt álló nem közösségi áruk további vámjogi sorsát a megadott határidőn belül rendezni kell, egyúttal – vámbiztosíték nyújtás hiányában – intézkedik a nem közösségi áruk közvetlen vámfelügyelet alá vételéről. Amennyiben a gazdálkodó a felszólításban meghatározott időpontig kötelezettségének nem tesz eleget, az engedélyező, vagy felügyeletet ellátó vámhivatal intézkedik a szabad forgalomba kerülés esetén felszámítható vám és nem közösségi adók és díjak együttes összegének hivatalból történő kiszabása iránt.

53. „D” típusú raktár üzemeltetőjének a Vkvhr. 278. cikk (3) bekezdés c) pontja szerint a részére egyúttal engedélyezett szabad forgalomba bocsátásra irányuló helyi vámkezelési eljárásra biztosítékot kell adnia, ami egyben raktárbiztosíték is lehet a Vámkódex 88. és 104. cikk értelmében.

54. Az 53. pont érvényes az „A”, „C” vagy „E” típusú raktárookra is, amennyiben a raktár üzemeltetőjének szabad forgalomba bocsátáshoz egyszerűsített eljárást engedélyeztek.

17. Az „A” és „B” típusú raktárra nyújtandó vámbiztosíték sajátosságai

55. Az "A" típusú raktár esetében a beraktározó felelős az áru vámraktározási vámeljárást alá vonásáért (Vámkódex 102. cikk (2) bekezdés). A Vámkódex 86. és 88. cikke, valamint a Vámtörvény 35. § és 44. § (2) bekezdése értelmében a biztosíték mértéke a szabad forgalomba bocsátás esetén felszámított vám és nem közösségi adók és díjak együttes összege. Ez a biztosíték érvényes az importárúknak a vámraktár és az eljárást lezáró, illetve kiléptető vámhivatal közötti szállítására (Vkvhr. 512. cikk).

56. A biztosítékot a raktár üzemeltetője vagy ettől eltérő személy is nyújthatja, figyelemmel a Vámkódex 101. és 102. cikkeiben foglaltakra (Vámkódex 189. cikk (3) bekezdés).

57. A vámraktározási vámeljárást megelőző eljáráshoz nyújtott biztosítékot a vámraktározási vámeljárást alá vonást végző vámhivatal a beraktározónak csak akkor szabadítja fel, miután az megfelelő okiratokkal bizonyította, hogy az importárú ténylegesen felvételt nyertek az "A" típusú vámraktárba. Az áruk eljárást lezáró vagy kiléptető vámhivatalig történő szállítására nyújtott biztosíték csak akkor kerül felszabadításra, ha az árukat a rendeltetési helyre szállították, vagy újra kivitték.

58. A „B” típusú közvámraktárba beraktározott nem közösségi áruk után fizetendő vámbiztosíték nyújtásra a beraktározó kötelezett (Vámkódex 102. cikk, Vkvhr. 525. cikk (1) bekezdés b) pontja).

18. Raktározás

59. A nem közösségi árukat eltérő szabályozások fenntartásával az engedélyben szereplő külön jóváhagyás nélkül lehet egymással keverni, elegyíteni vagy nem tételesen tárolni, ha a Vkvhr. 534. cikke (2) bekezdésében foglalt definíciója értelmében hasonló jellegűek.

60. A Vámkódex 106. cikk és a Vkvhr. 534. cikk (1) bekezdés értelmében a vámhatóság engedélyezheti a vámraktározási eljárás alá nem vont közösségi áruk és nem közösségi áruk ugyanabban a vámraktárban vagy ugyanabban a raktározási létesítményben történő együttes raktározását. Ilyen esetben a vámhivatal elrendelheti az áruk tételes beazonosítását, egymástól való megkülönböztetés végett.

61. A Vkvhr. 534. cikk (2) bekezdésében a közös tárolás fogalma az eljárás alá nem eső közösségi áruk és eljárás alá vont nem közösségi áruk azonos helyiségekben történő közös tárolását jelenti, melynek során az árutípusok vámjogi helyzete nem minden esetben állapítható meg. A Vámkódex 106. cikke és a Vkvhr. 534. cikk (2) bekezdése szerint ez csak akkor engedélyezhető, ha az áruk ugyanahhoz a nyolc számjegyű KN kódhoz tartoznak, valamint ugyanazzal a kereskedelmi minőséggel és műszaki jellemzőkkel rendelkeznek.

19. Szokásos kezelési módok

62. A Vámkódex 109. cikke szerinti szokásos kezelési módokat a Vkvhr. 531. cikkéhez tartozó Vkvhr. 72. számú melléklete tartalmazza. Ehhez a Vkvhr. 533. cikke alapján a felügyeletet ellátó vámhivatalnak az előzetes engedélyre szükséges, melyről egyidejűleg értesíti az engedélyező vámhivatalt. A Vámkódex 101. cikk b) pontja alapján az importáruk szokásos kezelési módjai „A” típusú raktár esetében is csak a raktár üzemeltetőjének kérelmére és csak részére engedélyezhetők, amennyiben a felelősséget a raktár üzemeltetője viseli. A Vámkódex 102. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint, ha a kötelezettségek kizárólag a beraktározóra hárulnak, úgy a szokásos kezelési módok a beraktározó részére is engedélyezhetők.

63. Az olyan szokásos kezelési mód engedélyezésére irányuló kérelmet, melyet a Vkvhr. 72. melléklete szó szerinti szövege kifejezetten nem tartalmaz, de amely összehasonlítás után ilyenként szóba jöhet, hivatalosan az engedély kiadására jogosult illetékes vámhivatalhoz kell eljuttatni, aki a felügyeletet ellátó vámhivatal bevonásával (ha az engedélyező és a felügyeletet ellátó vámhivatal eltérő) dönt a kérelemről.

64. Amennyiben a vámraktári engedélyben a szokásos kezelési mód már jóváhagyásra került, a raktár üzemeltetője köteles a Vkvhr. 533. cikk értelmében a szokásos kezelés végrehajtását a Vkvhr. 516. cikk d) pontja szerinti raktárnyilvántartásokban rögzíteni. Egyedi esetekben az engedélyező vámhivatal előírhatja, hogy a szokásos kezelés végrehajtását, a felügyeletet ellátó vámhivatalnak minden esetben előzetesen be kell jelenteni.

20. Ideiglenes kitérés

65. A vámraktározási eljárás alá vont áruk, az erre vonatkozó külön kérelem benyújtása után „A”, „B”, „C” vagy „D” típusú vámraktárakból ideiglenesen kitérésre kerülhetnek, ha ezt előzetesen a felügyeletet ellátó vámhivatal a Vkvhr. 532. cikk alapján engedélyezte (Vámkódex 110. cikk), melyről egyidejűleg értesítést küldött az engedélyező vámhivatalnak.

66. "A" típusú raktár esetén az erre szóló engedélyt a raktár üzemeltetője kaphatja meg, kivétel, ha a Vámkódex 102. cikk (1) bekezdés alapján a kötelezettségek kizárólag a beraktározóra hárulnak. Az ideiglenes kitérés kérését minden esetben az a személy kezdeményezheti, aki felelős a közvámraktárba beraktározott árukért.

67. Az „E” típusú raktár raktározási helyeinél történő hasonló árumozgás is ideiglenes kitárolást jelent a Vámkódex 110. cikke értelmében, és így szintén engedélyköteles.

68. Amennyiben a vámraktári engedélyben az ideiglenes kitárolás már jóváhagyásra került, a raktár üzemeltetője köteles a Vkvhr. 533. cikk értelmében az áruk tényleges kitárolását a Vkvhr. 529. cikk (3) bekezdés szerinti raktárnyilvántartásokba feljegyezni. Egyedi esetekben előírásra kerülhet a vámhatóság által, hogy az áruk kitárolását és visszahelyezését a felügyeletet ellátó vámhivatalnak minden esetben előzetesen be kell jelenteni.

69. A következő körülmények indokolhatják az ideiglenes kitárolást:

- a) szokásos kezelési módot kell a vámraktáron vagy a raktározási helyeken kívül végrehajtani,
- b) a vámraktár vagy raktározási hely átmenetileg nem használható (pl. felújítás miatt),
- c) az árukat – pl. járművek – be kell mutatni, vagy ki kell próbálni. Ennek során nem megengedett az áruk kiállítási vagy eladási területen történő hosszabb ideig tartó bemutatása vagy mozgó kereskedelemben történő kínálása vagy eladása. Az ilyen árukat előzetesen szabad forgalomba kell bocsátani.

70. Az ideiglenes kitárolás időtartamára biztosítékkal a vámraktár működéséhez nyújtott garancia szolgál.

71. Vámraktározási eljárásban „C” típusú, zárt raktárban található árukra csak kivételesen engedélyezhető ideiglenes kitárolás.

72. Az áruk ideiglenes kitárolásának határidejét a mindenkori gazdasági célnak megfelelően kell meghatározni, de nem lépheti túl a három hónapot. Indokolt esetben ez az időtartam meghosszabbítható (Vkvhr. 532. cikk).

21. Átszállítások

73. Az engedélyben a Vkvhr. 511-514. cikkeinek megfelelően szabályozásra kerül, hogy az átszállítás lehetséges-e, illetve milyen feltételek mellett lehetséges. Megjegyzendő, hogy speciális szabályozás hiányában a Vkvhr. 512. cikk (1) bekezdés kiterjed a vámraktártól, illetve a raktározási helytől az eljárást lezáró vámhivatalig történő átszállításra is. Ugyanez érvényes az ideiglenes kitárolás keretében történő átszállításokra a Vámkódex 110. cikk és a Vkvhr. 532. cikk értelmében.

22. Raktárnyilvántartások

74. A raktárnyilvántartásokat (Vámkódex 105. cikk és Vkvhr. 515., 516., és 528–530. cikkei) a raktár üzemeltetője naprakészen vezeti az engedélyező vámhivatal előírásai alapján. A raktárkészletről pontos adatokkal kell rendelkezni olyan módon, hogy a vámhatóság a mindenkori raktárkészletet a nyilvántartás alapján ellenőrizni tudja. A készlet pontosságát a megfelelő belső ellenőrzési intézkedésekkel kell biztosítani.

75. Raktárnyilvántartásként elismerhető a számviteli nyilvántartás a raktártípus figyelembevételével, amennyiben a 74. pontban említett jogszabályi rendelkezéseknek megfelel. Az előzőekre tekintettel raktárnyilvántartás helyett a „B” típusú raktárban a felügyeletet ellátó vámhivatal a vámeljárás bejelentésére vonatkozó vámáru-nyilatkozatokat vezeti.

76. A raktárnyilvántartások vezetésénél a Vkvhr. 516. és 529. cikkében leírtak mellett azonban a vámhatóságok mellőzhetik egyes információk nyilvántartásba vételét, feltéve, hogy ez nem érinti hátrányosan a vámellenőrzést és a vámfelügyeletet a Vkvhr. 516. cikk utolsó bekezdése szerint.

A raktárnyilvántartásnak különösen a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) Alapvetően a fifo elv (first in – first out) alapján kell a kitárolásokat a mindenkor leghosszabb ideig tárolt árukkal szembeállítani az egyedileg nem azonosítható áruk esetén; (Vámtörvény végrehajtási rendelet 40. § (2) bekezdés).
- b) A tételes tárolás esetében a kitárolásokat alapvetően az érintett betárolásokkal kell szembeállítani.
- c) A Vkvhr. 549., 550. és 583. cikkében előírányzott jelöléseket.
- d) Az olyan nem közösségi árukat, amelyek vámraktárban vagy raktározási helyben aktív feldolgozás vagy vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárás keretében dolgoznak fel vagy alakítanak át, az ebben a vámeljárásban előírt nyilvántartásokon kívül a raktárnyilvántartásokban külön szerepeltetni kell, ha ezt a raktár üzemeltetőjének az engedélyben előírták (Vkvhr. 535. cikk).
- e) Hivatkozás az egyszerűsített eljárásokról alkalmazott megfelelő nyilvántartásokra (Vkvhr. 535. cikk (2) bekezdés) a vámraktárban vagy raktározási helyben történő aktív feldolgozással vagy vámfelügyelet melletti feldolgozási eljárással összefüggésben.
- f) Az elveszett vagy megsemmisült árumennyiségeket, hiányokat, többletmennyiségeket, valamint más eltéréseket a raktárkészlet-csökkenésként vagy növekedésként (lásd 122. pont). A raktár üzemeltetője köteles ezeket az eseteket a felügyeletet ellátó vámhivatalnak azonnal jelezni.
- g) Amennyiben az árukat közösen tárolják, akkor a raktárnyilvántartásban világosan látszódnia kell a teljes árukészlethez hozzáadott minden egyes részre a növekedési mennyiségnek, az ebbe – az üzemeltető választása alapján – beszámított mennyiségcsökkenésnek, valamint az egyes részek teljes árukészletben számított mindenkor meglévő készletének.

77. A Vámkódex 107. cikke szerint a raktárnyilvántartásba történő bejegyzés feltétele az áruk vámraktárban való tényleges elhelyezése (lásd 94. pont). Ez érvényes a vámraktár különböző helyeire (21. pont) és az „E” típusú raktár raktározási helyeire is (Vkvhr. 530. cikk (1) bekezdés és 22. pont).

78. Az árumozgatásról és kezeléssel szülő összes dokumentumot összegyűjtve és rendezve a raktárnyilvántartások mellett kell megőrizni. A bizonylatokat és a raktárnyilvántartásokat kölcsönös utalásokkal kell ellátni.

23. A raktárkészlet listája

79. A raktárkészlet listáját a raktár üzemeltetőjének évente a felügyeletet ellátó vámhivatalhoz be kell nyújtania (Vkvhr. 529. cikk (1) bekezdés második mondat). A határidőt a vámhatóság a leltár figyelembe vételével határozza meg. Amennyiben a felügyeletet ellátó vámhivatal a Vkvhr. 515. cikk (3) albekezdés szerint leltár elvégzését követeli meg, akkor a raktárkészlet listáját e leltár határidejének lejártáig kell elkészíteni.

24. Egyszerűsített eljárások

80. A vámraktározási eljárás során az engedélyben jóváhagyott egyszerűsített eljárások alkalmazhatók (Vámkódex 76. cikk).

25. Az engedély visszavonása, módosítása

81. Az engedély visszavonása vagy módosítása a Vámkódex 8. és 9. cikkéhez igazodik. A visszavonás nem érinti a már eljárás alá vont árukat (Vkvhr. 4. cikk).

82. Az engedély módosítása vagy visszavonása esetén a biztosítékot csak akkor lehet felszabadítani, ha a vámtartozás már megszűnt, vagy a továbbiakban már nem merülhet fel (Vámkódex 199. cikke).

VI. Áruk vámraktározási eljárás alá vonása

26. Normál eljárás

83. Egyes esetekben a felügyeletet ellátó vámhivatal engedélyezheti, hogy a vámáru-nyilatkozatot az engedélyben meghatározottól eltérő vámhivatalnál nyújtsák be (Vkvhr. 510. cikk).

84. Az írásbeli vámáru-nyilatkozathoz az egységes vámokmány 6–8. példányait kell használni, adott esetben a »vámérték-bevallással« együtt (Vkvhr. 178-181. cikk, 220. cikk). A vámáru-nyilatkozat elektronikusan is benyújtható.

85. Ha a vámraktározási eljárás alá vonáshoz szükséges vámáru-nyilatkozatot aktív feldolgozás vagy ideiglenes behozatal lezárásához adják be, akkor a nyilatkozattevőnek az egységes vámokmány 31. rovatába az »A.F./F.-árúk«, illetve »A.F./V.-árúk« (Vkvhr. 549. és 550. cikk), vagy az »I.B.-árúk«¹ (Vkvhr. 583.cikk) megjelölést kell beírnia vagy a vámáru-nyilatkozat 44. rovatában – a megfelelő kód használatával – fel kell tüntetnie.

86. Több vámtarifaszám alá tartozó áruk vámraktározási eljárás alá vonásához, az egységes vámokmányhoz tartozó pótlapot kell használni megfelelő számban. A „D” típusú vámraktár esetében az egységes vámokmányon és a pótlapján dokumentálni kell a vámtarifaszámot, az áru származását, mennyiséget és a vámértéket a Vámkódex 112. cikk (3) bekezdés értelmében. A vámérték tekintetében a szabad forgalomba bocsátáskor alkalmazandó alapelvek érvényesek (Vkvhr. 144. és 147. cikk). Ezzel a Vámkódex 4. cikk (5) pontja szerinti döntés születik.

87. Az áruk a vámkezelést kérőnek, ugyanazon engedélyben megjelölt különféle helyek közötti átszállítás céljából kiadásra kerülhetnek anélkül, hogy ahhoz árutovábbítási eljárásra lenne szükség (Vkvhr. 512. cikk (2) bekezdés).

27. Egyszerűsített eljárás

88. Az egyszerűsített nyilatkozattételi és a helyi vámkezelési eljárást az engedélyben külön jóvá kell hagyni. Kiegészítő vámáru-nyilatkozatot a vámraktározási eljárásban nem kell megkövetelni az egyszerűsített nyilatkozattételi eljárás és helyi vámkezelési eljárás esetében (Vkvhr. 271. cikk és 274. cikk). A Vkvhr. 529. cikk (1) bekezdése szerint a vámhatóság

---

¹ A.F./F - áruk: aktív feldolgozás/ vámkiszabás nélküli eljárásban
A.F./V-árúk: aktív feldolgozás/ vámvisszatérítési eljárás keretén belül
I.B.-árúk: ideiglenes behozatali eljárásban

meghatározza, hogy a vámfelügyelethez, valamint az éves készletjegyzéktől függetlenül a raktárkészlet-listájából havonta egy kivonatot le kell adni a felügyeletet ellátó vámhivatalnál a következő naptári hónap 10-ig.

89. Az „A” típusú raktárban egyszerűsített eljárást csak a raktár üzemeltetője részére lehet engedélyezni.

90. Hiányos vámáru-nyilatkozatot egyedi esetben, annak elfogadással a vámraktározási vámeljárás alá vonást végző vámhivatal is jóváhagyhatja.

91. Az egyszerűsített vámáru-nyilatkozatban való minimális adatszolgáltatásként a Vkvhr. 268. cikk (1) bekezdésében említett adatok kerülnek megkövetelésre. A „D” típusú raktárnál minden esetben a Vkvhr. 269. cikk (2) bekezdés szerint az áruk vámértékét kell megadni, valamint adott esetben le kell adni a szükséges vámérték-bevallást és a hozzátartozó számlákat (Vkvhr. 220. cikk (1) bekezdés a) pont és 218. cikk (1) bekezdés a) és b) pont).

92. Egyszerűsített nyilatkozattételi eljárás esetén a vámáru-nyilatkozatként használt okmányon fel kell tüntetni a vámraktár tulajdonosát és engedélyszámát, lehetőleg más színű bélyegzéssel kiemelve.

93. A Vkvhr. 272–274. cikkei szerinti helyi vámkezelési eljárás csak olyan áruk esetében jöhet szóba, amelyek a felügyeletet ellátó vámhivatal illetékességi területén találhatóak vagy oda érkeznek, amennyiben a vámraktárak, vagy raktározási helyek szintén a felügyeletet ellátó vámhivatal illetékességi területén találhatóak. Az engedélyt kiadó vámhivatal engedélyt adhat kivételekre is, amennyiben ez vámérdekeket nem sért.

94. A Vkvhr. 273. cikk (1) bekezdés szerinti kötelezettségek csak akkor teljesítendőek, ha az áruk a vámraktárba vagy raktározási helyre ténylegesen megérkeztek és oda felvételt nyertek. A Vkvhr. 266. cikk (1) bekezdés a) pont ii) alpontjában leírt szabályozásnak megfelelően az áruk vámraktárba történő felvételéig igénybe vehető az átmeneti megőrzés, a Vámkódex 49. cikkében megjelölt határidő figyelembe vételével. Ez nem zárja ki azt, hogy a vámraktár helyeit először átmeneti megőrzési raktár céljára használják.

95. A helyi vámkezelési eljárás két formában lehetséges, a Vkvhr. 273. cikk (1) bekezdés szerinti alapeljárásban és a Vkvhr. 273. cikk (2) bekezdés és 266. cikk (2) bekezdés szerinti könnyített eljárásban. Az eljárás formája az engedélyben kerül meghatározásra.

96. A Vkvhr. 273. cikk (1) bekezdés szerinti alapeljárásban minden egyedi esetben az áruk vámraktározási eljáráshoz való nyilvántartásba vételéről az engedélyesnek a vámhatóság által meghatározott formában értesítenie kell a felügyeletet ellátó vámhivatalt. Ezzel egyidejűleg az áruk vámraktárban vagy raktározási helyre való megérkezését is jelzik a Vkvhr. 273. cikk (1) bekezdés a) pont értelmében.

97. Az áruk vámraktározási eljáráshoz történő nyilvántartásba vétele egyenértékű a vámraktározási eljárásra irányuló vámáru-nyilatkozat elfogadásával (Vámkódex 76. cikk (3) bekezdés). A nyilvántartásnak a bejegyzés dátumát és a Vkvhr. 37. mellékletében lévő adatokat kell tartalmaznia.

98. Amennyiben az engedélyes él a vámraktározási eljárás alá vonás esetében a könnyített értesítés lehetőségével a Vkvhr. 273. cikk (2) bekezdés és 266. cikk (2) bekezdés értelmében, akkor az áruk nyilvántartásba vétele az áruk kiadásával egyenértékű.

28. Áruk egyik tulajdonostól másikig történő szállítása a vámraktározási eljárás lezárása nélkül

99. Az engedélyező vámhivatal engedélyezheti, hogy a Vámkódex 111. cikk szerint a vámraktárban vagy raktározási helyen található áruk a vámraktározási eljárás lezárása nélkül más tulajdonában levő vámraktárba vagy „E” típusú más raktár raktározási helyére kerüljenek át.

100. Az árukat bármilyen raktártípusból bármilyen raktártípusba át lehet szállítani, mivel az egyik jogosulttól a másiknak történő átadása csak akkor lehetséges, ha utóbbi az áruk vámraktározási eljárás alá vonását helyi vámkezelési eljárásban végzi (Vkvhr. 513. cikk).

101. A Vámkódex 112. cikk (3) bekezdés szerint csak akkor lehet a vámérték alapjául szolgáló adatokat továbbadni, ha „D” típusú raktárból „D” típusú más raktárba történik az átadás.

102. A vámraktározási eljárás alá vont áruk vámraktárból vagy „E” típusú raktár raktározási helyéről is átszállíthatóak, aktív feldolgozás vagy vámfelügyelet melletti feldolgozás engedélyezettjéhez.

103. A 100-102. pontok eljárás alkalmazása során a Vkvhr. 511., 513. és 514. cikkeiben és 68. mellékletében foglaltak az irányadók.

104. Ugyanannak az engedélynek raktárhelyei között történő átszállítást a Vkvhr. 512. cikk (1) bekezdés szabályozza.

VII. A vámraktározási eljárás lezárása

105. Alapvetően a vámraktározási eljárás lezárásánál a fifo elv érvényes (Vkvhr. 520. cikk (1) bekezdés).

106. A Vkvhr. 534. cikk (2) bekezdés szerinti közös raktározás esetében a raktár üzemeltetőjének ugyan választási joga van a Vkvhr. 534. cikk (3) bekezdés szerint, de az olyan áruk esetében, melyeket nem közösségi árunak jelölt meg, minden esetben fifo elvet kell alkalmazni.

29. Újrakivitel és árutovábbítási eljárás

107. Amennyiben a vámraktározási eljárás lezárására a vámraktározási eljárás alatt álló áru kivitelével valósul meg, akkor a Vámkódex 182. cikk (3) bekezdésében foglaltak alapján az áruk újrakivitelét az eljárást lezáró vámhivatalnál kell a kiviteli eljáráshoz szükséges vámárnyilatkozat benyújtásával kezdeményezni. Az eljárás során a kiviteli eljárás szabályai érvényesek.

108. A kiviteli vámeljárást/újrakivitel és a Közösség vámterületéről történő kiléptetést végző vámhivatal között az árukat vagy vámraktározási eljárás alá vont közösségi árukat (Vkvhr. 512. cikk (3) bekezdés) külső árutovábbítási eljárásban (Vkvhr. 91. cikk (1) és (3) bekezdés) kell szállítani. Az árutovábbítási és a kiviteli eljárás közötti összefüggést a Vkvhr. 793b. cikk tartalmazza.

109. A kereskedelempolitikai intézkedéseket a Vámkódex 182. cikk (2) bekezdés szerint az újrakivitel alá vont nem közösségi árukra alkalmazni kell.

30. Szabad forgalomba bocsátás

110. Amennyiben olyan áruk bocsátandók vámraktározási eljárásból szabad forgalomba, melyekre vámraktározási eljárás alá vonáshoz kapcsolódó vámáru-nyilatkozatot aktív feldolgozás vagy ideiglenes behozatal lezárására nyújtottak be, akkor figyelembe kell venni adott esetben a Vámkódex 122. cikk b) pont és 144. cikk (1) bekezdés, valamint a Vkvhr. 519. cikkét.

111. Ha az áruk vámraktározási eljárásból szabad forgalomba történő bocsátásához a normál eljárást választják, akkor ezeket az árukat az eljárást lezáró vámhivatalnál kell bejelenteni (Vkvhr. 496. cikk g) pont).

112. A vámtartozás mértéke szempontjából azok a kiszámítási alaphoz szükséges adatok (mennyiség, vámérték, származás, vámtarifaszám, vámtétel), amelyek a vámáru-nyilatkozat elfogadásának időpontjában álltak fenn (Vámkódex 214. cikk).

113. A szabad forgalomba bocsátásnál alkalmazott egyszerűsített eljárás során a Vkvhr. 254–267. cikkeiben foglaltakat figyelembe kell venni.

114. A „D” típusú vámraktáraknál a Vkvhr. 278. cikk (3) bekezdés c) pont értelmében a helyi vámkezelési eljárás is (a vámraktár engedélyezésével együtt) mindig engedélyezésre kerül. A helyi vámkezelési eljárás (bemutatás nélkül) esetében történő szabad forgalomba bocsátás könnyített formája tekintetében – figyelembe véve a Vámkódex 112. cikk (3) bekezdés és a Vkvhr. 266. cikk (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat – az engedélyben meghatározásra kerül, hogy a kiegészítő árnyilatkozatot a vámeljárást lezáró vámhivatalhoz meddig kell benyújtani.

VII. Vámraktárak felügyelete

31. A raktárnyilvántartások ellenőrzése; leltár

115. A raktárnyilvántartásokat és a vonatkozó vámraktározási vámáru-nyilatkozatokat a felügyeletet ellátó vámhivatal folyamatosan ellenőrzi.

32. Megsemmisítés; alaktalanítás; elveszett áruk

116. Amennyiben a raktár üzemeltetője a megsemmisítést, az alaktalanítást vagy az áruk elvesztését bejelenti, akkor a felügyeletet ellátó vámhivatal megvizsgálja a bejelentésben foglaltakat. A vizsgálat eredményét a raktár üzemeltetőjével írásban közölni kell. Közös tárolás esetében a Vkvhr. 520. cikk (2) bekezdésében foglaltak érvényesek. Szintén figyelembe kell venni a Vkvhr. 534. cikkét és az 535. cikk (1) bekezdését.

117. Amennyiben az áru természetéből adódóan állandóan elvesznek kisebb mennyiségek (pl. bor esetében töltési veszteségek, üvegtörés, lyuk, párolgási veszteség miatt), akkor a felügyeletet ellátó vámhivatal a veszteség igazolását további vizsgálat nélkül elfogadottnak tekinti egy olyan mennyiségi részre, amely jól vezetett üzemekben veszteségként elkerülhetetlen. Ennek során átalánytételt is el lehet fogadni a Vkvhr. 864. cikke értelmében, feltéve, hogy az éves összes veszteség e tételek keretén belül marad. Elegendő, ha a raktár üzemeltetője a veszteséget a legutolsó résztételre vonatkozó raktárnyilvántartásban érvényesíti.

33. Többletmennyiségek

118. A többletmennyiség keletkezésének okát fel kell deríteni. Ha új vámjogi sors meghatározását nem lehet eldönteni, akkor a többletmennyiséget a raktárkészlethez hozzá kell írni. Amennyiben a többletmennyiséget nem lehet azonosítani, illetve hozzárendelni egy már korábban raktározott áruhoz, akkor a Vámkódex 112. cikk (3) bekezdésében foglaltak nem alkalmazhatók. A mennyiség vámértékének megállapítása adott esetben az új vámjogi sors meghatározásakor történik. A közös tárolás Vkvhr. 520. cikk (2) bekezdés, valamint az 534. cikk és az 535. cikk (1) bekezdés szerinti alapelveit figyelembe kell venni.

34. Minták és próbák

119. A hivatalos célokat szolgáló mintákat és próbákat, melyek a raktárba vagy raktározási helyre nem kerülnek vissza, meg kell semmisíteni vagy alaktalanítani kell, valamint a raktárkészletből kivezetni, mivel importvám nem keletkezett.

35. Záró rendelkezések

120. Jelen útmutató a kiadmányozás napját követő 5. munkanaptól érvényes.

Budapest, 2014. március 4.